6 To 153/2003

ČESKÁ REPUBLIKA

OBVODNÍ SOUD pro PRAHU 6
Došlo dne: - 8 -07- 2003
.....krát .....příloh
Kolek:

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 13. června 2003 v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Stuchlíka a soudců JUDr. Petra Beneše a Mgr. Jana Kareše projednal **odvolání, které podal obžalovaný JUDr. Oldřich Mezl,** proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 17. prosince 2002 sp. zn. 2 T 30/2001 rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst.1 písm. b), tr.řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** v celém rozsahu

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř. se znovu rozhoduje takto:

obžalovaný

JUDr. Oldřich M e z l

nar. [redacted] 1927 v Pivíně, okr. Prostějov, důchodce, bytem Praha 7, Bubenská

j e v i n e n , ž e

jako náčelník Správy státní bezpečnosti Praha v období od 1. března 1981 nejméně do roku 1985 společně s již odsouzenými Zdeňkem Němcem nar. 9. prosince 1930, Vladimírem Stárkem nar. 17. srpna 1924 a Zdeňkem Widerlechnerem nar. 21. dubna 1930 a společně s dalšími odděleně stíhanými pachateli realizoval a organizoval akci s krycím názvem „ASANACE“, jejímž cílem bylo vystupňovat psychický tlak na vytipované organizátory a sympatizanty akce Charta 77 , za účelem dosažení jejich nedobrovolného vystěhování se z ČSSR tím, že tuto akci,

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 byl obžalovaný JUDr.Oldřich Mezl uznán vinným skutkem ve výroku tohoto rozsudku uvedeným s tím rozdílem, že období trestné činnosti bylo v napadeném rozsudku označeno od data 1. června 1982 a mezi poškozenými bylo uvedeno jméno Jaroslava Suka nar. 27. prosince 1948. Pokud jde o časové určení trestné činnosti obžalovaného JUDr. Mezla, došlo při vypracování písemného vyhotovení napadeného rozsudku k chybě písařské, neboť jak vyplývá z protokolu o hlavním líčení (č. l. 6165) vyhlášeno bylo datum 1. března 1981. Při vypracování rozsudku se soud I. stupně dopustil dalšího pochybení ve jméně obžalovaného , neboť ten je nesprávně uváděn jako Mézl, ač z občanského průkazu i z jeho vlastního prohlášení před odvolacím soudem vyplývá, že se jmenuje Mezl. Skutek popsaný ve výroku napadeného rozsudku byl obvodním soudem kvalifikován jako trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) , odst. 2 písm. c) tr. zák. spáchaný ve spolupachatelství. Podle zákonné trestní sazby § 158 odst. 2 tr. zák. uložil obvodní soud obžalovanému JUDr.Mezlovi trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem jeho výkonu podle § 58 odst. 1 tr.zák. a § 60 a) odst. 1 tr. zák. na zkušební dobu v trvání 4 let za současného vyslovení dohledu. Poškození Zbyněk Benýšek, Vlastimil Třešňák, Zina Freundová, Vratislav Brabenec a Jaroslav Suk byli se svými nároky na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr. ř.

Proti tomuto rozsudku, v zákonem stanovené lhůtě, podal obžalovaný JUDr.Oldřich Mezl odvolání. Odvolatel brojí proti výroku o vině napadeného rozsudku. Uvádí, že obvodní soud se nevypořádal s jeho obhajobou v tom směru, že při převzetí funkce mu bylo generálem Kováčem řečeno, že problematika vnitřního nepřítele není jeho věcí, že tuto problematiku dlouhodobě řeší jeho náměstek. Odvolatel vytýká soudu I. stupně, že nevyslechl navrhovaného svědka Mudru. Problematiku vnitřního nepřítele zpracovával plk. Irovský zcela samostatně. Jeho hlavním úkolem byla ochrana letiště , ochrana ekonomiky a otázky personální. Odvolatel dále zdůrazňuje, že on sám není podepsán pod žádným z dokumentů, které soud uznal jako důkaz o realizaci akce „ASANACE“ v době jeho působení na Správě hl. ml Prahy a Středočeského kraje, vyjma návrhu na realizaci poškozeného Třešňáka. Tyto dokumenty podepisovali Irovský a později Bytčánek. Odvolatel tak naznačuje, že byl uznán vinným za něco, co ze své pozice nemohl ani ovlivnit. Vyslovuje přesvědčení, že byl odsouzen pouze a jedině za to, že byl v dané době a v daném čase v určité funkci. Podle jeho názoru nebyla prokázána míra jeho konkrétního zavinění vůči konkrétním poškozeným. Také nebylo prokazováno, že referenti StB, např. Kafka, Duchač a Šimák od něho dostali rozkazy k násilnému vystěhovávání osob. Žádá proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžaloby jej zprostil.

Městský soud v Praze, jako soud odvolací , z podnětu odvolání obžalovaného JUDr. Oldřicha Mezla, podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal výrok o vině napadeného rozsudku z hlediska vytýkaných vad, a stejně tak i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo a dospěl k následujícím závěrům. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, není napadený rozsudek prvním rozsudkem v této trestní věci vedené proti obžalovanému JUDr. Oldřichu Mezlovi vyneseným soudem I. stupně. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze

JUDr. Oldřicha Mezla jako trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm . c) tr. zák.

Při rozhodování o druhu a výši trestu přihlédl odvolací soud ke všem rozhodným skutečnostem ve smyslu § 23 odst. 1 tr.zák. a § 31 odst. 1 tr. zák. Na straně jedné vysoká společenská nebezpečnost trestné činnosti obžalovaného Mezla a zejména pak zavrženíhodné následky jeho trestné činnosti spočívající v přinucení řady osob k opuštění území tehdejší ČSSR. Na straně druhé přihlédl odvolací soud, stejně tak jako soud I. stupně ,i k věku odvolatele, odstupu času od spáchání trestné činnosti a stejně tak i ke skutečnosti, že současný politicko společenský systém takovouto trestnou činnost již snad neumožňuje. Odvolací soud uložil obžalovanému Mezlovi podle zákonné trestní sazby § 158 odst. 2 tr. zák. trest odnětí svobody v trvání 3 let a jeho výkon podle § 58 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 4 let za současného uložení dohledu ve smyslu § 60 a) odst. 1 tr. zák. Výrok o náhradě škody převzal odvolací soud nezměněn z napadeného rozsudku. Odvolací soud tak plně respektoval omezení vyplývající z ustanovení § 259 odst. 4 tr. ř. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení: Tento rozsudek není možno napadnout odvoláním, lze však proti němu podat ve lhůtě 2 měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v 1. stupni (§ 265e tr. ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. ř.). Právo podat dovolání přísluší Nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 13. června 2003

JUDr. Tomáš Stuchlík, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Klímová